

Publicerad 2006-12-04 17:09 av Davidoff

Det stora kalla rummet av sten

Var finns du när
jag behöver en
famn som värmer
och tröstar när allt
känns så svårt
och jobbigt.

Jag letar,
famlar i mörker.
ramlar omkull
reser mig upp
på darriga ben.

Letar vidare,
känner med
darriga händer
om jag kan finna dig.

Men det enda jag
finner när jag trevar
mig fram i mörkret med
darriga händer är
rummets kala och
kalla stenväggar.

Tillslut stöter jag i
något som gör att
jag ramlar. Famlar
trevande med darriga
händer för att resa
mig upp. Känner då
att jag kommit fram
till en stentrappa.

Tar mig försiktigt
trevande upp
för stentrappan.
Den är lång och
har inget trappräcke.

Till slut märker jag
att jag tagit mig upp
till sista trappsteget.
Där finns en stor dörr,
tror det är en stor järndörr.
Famlande i mörkret försöker
jag hitta dörrhandtaget.
Famlar runt en stund, för
att sedan hitta dörrhandtaget

<I>Och till min stora fasa upptäcker
jag att dörren är låst från utsidan</I>

Tar mig försiktigt ner för
trappan igen. Läger mig
på det kalla stengolvet
sluter ögonen och somnar
i hopp om att du snart kommer
att finna mig och låta mig
värmas av din stora,
underbara famn.

När jag till sist
vaknar och öppnar
ögonen så inser
jag snabbt att detta
bara var en lång och
otäck mardröm.

Men jag undrar fortfarande:

Var finns du?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Davidoff med Poeter.se id #10174 innehar upphovsrätten